EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih skupin institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodologijo za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1] (v nadaljnjem besedilu: uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR) skupaj z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o kapitalskih zahtevah ali CRD) določa bonitetni regulativni okvir za kreditne institucije, ki poslujejo v Uniji. CRR in CRD sta bili sprejeti po finančni krizi v letih 2008–2009, da bi se izboljšala odpornost institucij, ki poslujejo v finančnem sektorju EU, in večinoma temeljita na svetovnih standardih, dogovorjenih z mednarodnimi partnerji EU, zlasti z Baselskim odborom za bančni nadzor.

CRR je bila naknadno spremenjena, da bi se odpravile preostale slabosti v regulativnem okviru in izvedli nekateri še neizvedeni elementi globalne reforme finančnih storitev, ki so bistvenega pomena za zagotovitev odpornosti institucij. Obsežnejša revizija je bila opravljena s svežnjem ukrepov za zmanjšanje tveganj, ki sta ga Evropski parlament in Svet sprejela 20. maja 2019 in je bil v Uradnem listu objavljen 7. junija 2019. Navedeni sveženj je med drugim vključeval spremembe okvira Unije za reševanje bank z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta[3], s katero se je spremenila Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[4] (direktiva o sanaciji in reševanju bank ali BRRD), Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta[5], s katero se je spremenila Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[6] (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje), ter Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta[7] o spremembi CRR. S to reformo se je v Uniji začel izvajati mednarodni standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) za

---

1 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

2 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

3 Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

4 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

5 Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

6 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

7 Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), ki ga je Odbor za finančno stabilnost (FSB) sprejel novembra 2015[8], in okrepila uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vse institucije s sedežem v Uniji.

Standard TLAC od GSPI zahteva, da imajo zadosten znesek obveznosti z visoko sposobnostjo pokrivanja izgub (takšnih, ki se lahko rešujejo s sredstvi upnikov) za zagotavljanje nemotenega in hitrega pokrivanja izgub in dokapitalizacije v primeru reševanja. Pri prenosu standarda TLAC v pravo Unije, in sicer s spremembami CRR, so se upoštevale obstoječe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL), specifične za posamezno institucijo in določene v BRRD[9]. Poleg tega sta oba sklopa pravil tesno povezana, zlasti prek navzkrižnih sklicevanj v BRRD in uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje na CRR. Na primer, direktiva o sanaciji in reševanju bank ter uredba o enotnem mehanizmu za reševanje se za izračun in izražanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na splošno opirata na mero skupne izpostavljenosti in znesek skupne izpostavljenosti tveganju, kot se izračunata v skladu s CRR. Zato bi bilo treba obe zahtevi razumeti kot dopolnjujoča se elementa skupnega okvira[10]. Ta spremenjeni okvir bi moral bolje zagotoviti, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija institucij izvedeta z zasebnimi sredstvi, ko se znajdejo v finančnih težavah in se zanje uporabi postopek reševanja. Skupna sposobnost pokrivanja izgub in minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sta zato bistveni za učinkovito obvladovanje bančnih kriz in zmanjšanje njihovega negativnega vpliva na finančno stabilnost in javne finance. Skupna sposobnost pokrivanja izgub in revidirana pravila o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti so se v Uniji začela uporabljati 27. junija 2019 oziroma 28. decembra 2020.

V skladu z mednarodnimi standardi pravo Unije priznava strategijo reševanja z eno vstopno točko in strategijo reševanja z več vstopnimi točkami[11]. V skladu s strategijo reševanja z eno vstopno točko se rešuje le en subjekt v skupini, običajno nadrejena oseba (v nadaljnjem besedilu: subjekt v postopku reševanja), medtem ko za druge subjekte v skupini, običajno delujoče podrejene družbe, ukrep za reševanje ne velja. Namesto tega se izgube navedenih podrejenih družb prenesejo na subjekt v postopku reševanja, kapital pa se prenese na podrejeno družbo. To zagotavlja, da lahko podrejene družbe še naprej nemoteno poslujejo tudi po tem, ko so dosegle točko, ko niso več sposobne uspešno poslovati. Vsak subjekt v postopku reševanja skupaj s podrejenimi družbami, ki mu pripadajo in ki same niso subjekti v postopku reševanja, tvori „skupino v postopku reševanja“. V skladu s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami se lahko rešuje več kot en subjekt bančne skupine. Zato lahko v bančni skupini obstaja več kot en subjekt v postopku reševanja in s tem več kot ena skupina v postopku reševanja. Temeljno načelo pristopa reševanja z več vstopnimi točkami je omogočiti izvedljivo in verodostojno reševanje dane skupine v postopku reševanja brez ogrožanja

---

8 Odbor za finančno stabilnost, „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet“ (Načela v zvezi s sposobnostjo globalnih sistemsko pomembnih bank (GSPB) za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v postopku reševanja, dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub), 9.11.2015.

9 Natančneje, v CRR je bila predvidena nova zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, ki so bile opredeljene kot GSPI, medtem ko sta bila specifični *pribitek* za te GSPI in zahteva, specifična za institucije, ki niso GSPI, uvedena s ciljno usmerjenimi spremembami BRRD in uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.

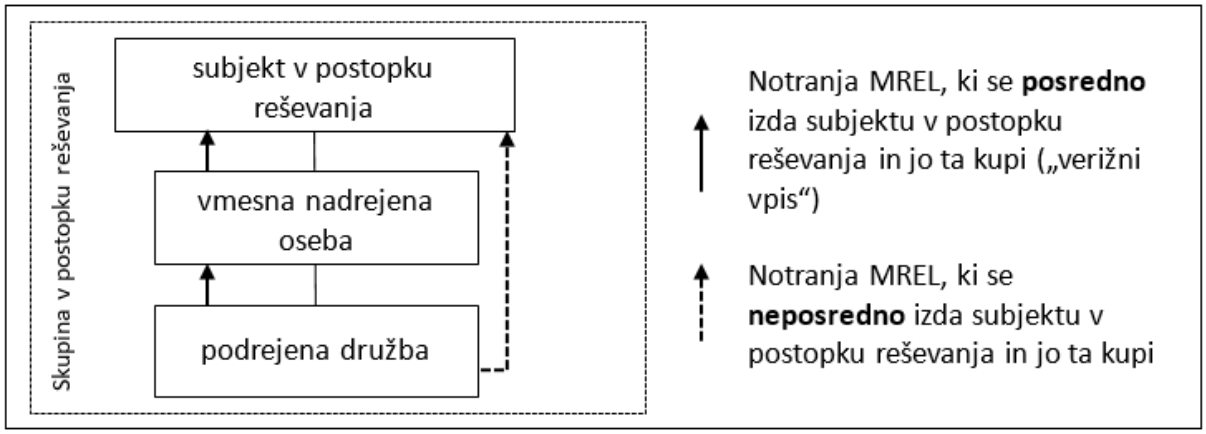
10 Uvodna izjava 16 Uredbe (EU) 2019/876, uvodna izjava 2 Direktive (EU) 2019/879 in uvodna izjava 2 Uredbe (EU) 2019/877.

11 Uvodna izjava 4 Direktive (EU) 2019/879.

rešljivosti drugih subjektov v postopku reševanja in skupin v postopku reševanja v isti konsolidirani bančni skupini.

Revidirani okvir za reševanje bank določa, da bi bilo treba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja določiti na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja (v nadaljnjem besedilu: zunanja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ali zunanja MREL)[12]. Poleg tega navedeni okvir določa, kako bi bilo treba sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije razporediti *znotraj* skupin v postopku reševanja (v nadaljnjem besedilu: notranja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ali notranja MREL)[13].

V skladu z BRRD morajo biti finančni instrumenti, ki so primerni za notranjo MREL, praviloma v lasti subjekta v postopku reševanja, tj. običajno nadrejene osebe[14]. Namen tega pravila je zagotoviti, da sposobnost podrejene družbe za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo zagotavlja njena nadrejena oseba, tj. subjekt v postopku reševanja. Ta nadrejena oseba ima lahko instrumente, primerne za notranjo MREL, neposredno ali posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja (glej sliko spodaj). Možnost, da nadrejena oseba instrumente tudi posredno vpiše prek vmesnih subjektov, je bila utemeljena z dejstvom, da obveznost izpolnjevanja notranje MREL ne bi smela po nepotrebnem spremeniti obstoječih kanalov financiranja bančnih skupin, kadar je financiranje za pridobitev takih instrumentov strukturirano po verigah lastništva in razdeljeno na podrejene družbe po vsej skupini prek vmesnih subjektov in ne neposredno prek končnih nadrejenih oseb (subjektov v postopku reševanja).

Slika: Vpis instrumentov, primernih za notranjo MREL (neposredno ali posredno)

12 Člen 45e BRRD.

13 Člen 45f BRRD. Zahteva je „notranja“ glede na to, da morajo biti primerni instrumenti na splošno notranje financirani znotraj bančne skupine, in sicer s strani končne nadrejene osebe podrejene družbe.

14 Člen 45f(2), točka (a)(i), BRRD omogoča tudi, da se kot primerne za notranjo MREL štejejo tiste *obveznosti*, ki se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 BRRD ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo. Poleg tega 45f(2), točka (b)(ii), BRRD omogoča tudi, da se notranja MREL izpolni s *kapitalom*, ki ni navaden lastniški temeljni kapital, ki se izda subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in ga ti kupijo, če izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

Za omogočanje izvajanja pristopa posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL, v okviru skupin v postopku reševanja, imenovanega tudi pristop verižnega vpisa, in za zagotovitev, da je pristop bonitetno zanesljiv, sta sozakonodajalca zadolžila Evropski bančni organ (EBA), da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, in Komisijo, da na tej podlagi sprejme delegirani akt za določitev metodologije za takšno posredno izdajo primernih instrumentov[15]. V skladu z direktivo o sanaciji in reševanju bank bi morala ta metodologija:

- omogočiti pravilen prenos izgub s podrejenih družb na njihovo končno nadrejeno osebo (subjekt v postopku reševanja) in pravilen prenos kapitala s te nadrejene osebe na podrejene družbe;
- zagotoviti, da se sposobnost pokrivanja izgub podrejene družbe ne upošteva tudi za namene izpolnjevanja notranje MREL s strani vmesne nadrejene osebe; in
- zagotoviti, da je izid enakovreden izidu neposrednega vpisa kvalificiranih instrumentov, ki jih izdajo podrejene družbe, s strani končne nadrejene osebe (subjekta v postopku reševanja).

EBA od začetka leta 2020 pripravlja ta osnutek regulativnih tehničnih standardov na podlagi sistema odbitkov v skladu z mandatom iz BRRD in priporočili iz ustreznih mednarodnih standardov[16]. Sistem odbitkov, ki ga je oblikoval EBA, predvideva, da bi bilo treba instrumente, primerne za notranjo MREL, ki so jih podrejene družbe izdale subjektu v postopku reševanja prek vmesne nadrejene osebe, v celoti odbiti od zneska lastne zmogljivosti vmesne nadrejene osebe za notranjo MREL. Tak pristop odbitkov se je smatral za najbolj skladnega s pogoji, določenimi v mandatu iz BRRD, in izvedljivega za omogočanje izvajanja okvira notranje MREL[17].

O metodologiji, ki jo je oblikoval EBA, je bilo opravljeno javno posvetovanje[18]. Povratne informacije iz posvetovanja so pokazale splošno podporo osnutku regulativnih tehničnih standardov, vendar so izpostavile več nedoslednosti zahtev za prenos pooblastil iz BRRD z obstoječimi bonitetnimi pravili iz CRR. Zato je EBA v dopisu Evropski komisiji z dne 25. januarja 2021[19] navedel, da součinkovanje med BRRD ter CRR ne bi omogočalo uporabe bonitetne obravnave, potrebne za izpolnitev prvotno predvidenega mandata. Natančneje, EBA je ugotovil, da CRR ni omogočala odbitka instrumentov, primernih za notranjo MREL, in posledično uporabe ustrezne uteži tveganja v višini nič odstotkov v vseh primerih, ki so relevantni za mandat v skladu z BRRD. Podobne težave so bile ugotovljene na področju zahteve glede količnika finančnega vzvoda iz CRR. To po mnenju EBA ne bi povzročilo samo nedoslednosti med bonitetnim okvirom in okvirom za reševanje, temveč bi bilo tudi v

15 Člen 45f(6) BRRD.

16 Odbor za finančno stabilnost, Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs (‘Internal TLAC’) (Vodilna načela o notranji skupni sposobnosti pokrivanja izgub GSPB („notranja TLAC“)), 6.7.2017. V skladu s tem sistemom bi se instrumenti, primerni za notranjo MREL, ki jih izda podrejena družba in jih vpiše vmesna nadrejena oseba, v celoti odšteli od primernih instrumentov, ki jih izda vmesna nadrejena oseba, da bi izpolnila svojo notranjo MREL.

17 EBA je pri svojem delu upošteval tudi druge pristope, vendar jih je zavrnil zaradi nezdružljivosti z določbami BRRD o notranji MREL ali zaradi njihove premajhne previdnosti ali enostavnosti.

18 EBA/CP/2020/18, 22. julij 2020, dostopno na: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups.

19 EBA-2020-D-3378, 25. januar 2021, dostopno na: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf.

nasprotju z zahtevo iz mandata iz BRRD, da se doseže izid, enakovreden neposrednemu vpisu. Sklenjeno je bilo, da zahtev iz BRRD ni mogoče izpolniti brez dodatnih določb, ki jih ne bi morali vsebovati sami regulativni tehnični standardi, temveč bi morale biti navedene v besedilu prve ravni, na katerem temeljijo.

Poleg potrebe po omogočanju izvajanja posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL, so bila od leta 2019, ko se je začel uporabljati revidirani okvir za TLAC/MREL, identificirana nekatera druga vprašanja, povezana z reševanjem[20]. Ta vprašanja se nanašajo predvsem na regulativno obravnavo skupin GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, vključno s tistimi skupinami z več vstopnimi točkami, ki imajo podrejene družbe v tretjih državah. CRR na primer trenutno ne določa, ali različne prilagoditve TLAC[21] za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami zajemajo tudi podrejene družbe GSPI, ki se nahajajo v tretji državi. Poleg tega formula[22] za izračun presežka TLAC/MREL podrejene družbe v okviru splošnega sistema odbitkov, ki se uporablja za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, temelji na zahtevi glede TLAC/MREL, ki *temelji na tveganju*, samo za podrejeno družbo, medtem ko se ne upošteva tudi TLAC/MREL, ki *ne temelji na tveganju*. Nadaljnja vprašanja vključujejo nekatera protislovja znotraj besedila prve ravni, zlasti v zvezi z medsebojnim učinkovanjem določb v CRR in BRRD[23], ki so pomembne za odpravo morebitnih neskladnosti med zahtevami za eno in več vstopnih točk. Poleg tega so bile ugotovljene nekatere težave v zvezi z merili[24] primernosti instrumentov za izpolnjevanje zahteve glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub, ki je pomembna pri obravnavi propada podrejenih družb v EU globalnih sistemsko pomembnih institucij (GSPI) zunaj EU.

Za obravnavo navedenih vprašanj so potrebne nekatere ciljno usmerjene spremembe določenih vidikov CRR, povezanih z reševanjem. Zlasti je treba regulativno obravnavo GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, vključno s tistimi skupinami z več vstopnimi točkami, ki imajo podrejene družbe v tretjih državah, bolje uskladiti z obravnavo, določeno v standardu TLAC. To bi pomagalo zagotoviti, da lahko v primeru reševanja vsak subjekt in skupina v postopku reševanja, ki spadata v te GSPI, še naprej opravljata kritične funkcije brez tveganja širjenja negativnih vplivov. S predlaganimi spremembami se ne bi spremenila splošna struktura okvira, temveč bi se zagotovila pravilna uporaba TLAC in MREL.

Prvič, neposredno v CRR je treba vključiti posebno bonitetno obravnavo v zvezi s posrednim vpisom instrumentov, primernih za notranjo MREL (pristop verižnega vpisa). S predlaganimi spremembami te uredbe bi se odpravile ugotovljene neskladnosti med CRR in BRRD, ki so bile navedene v dopisu EBA Evropski komisiji z dne 25. januarja 2021. Natančneje, sistem odbitkov, ki ga je EBA oblikoval v okviru osnutkov regulativnih tehničnih standardov na podlagi BRRD, bi se neposredno vključil v CRR. To bi zagotovilo pravilno delovanje posrednega vpisa notranje MREL v okviru skupin v postopku reševanja z več ravnmi lastništva v skladu s političnim dogovorom, doseženim med pogajanji o Direktivi (EU) 2019/879. Poleg tega bi se spremembami zagotovilo, da bi bila obravnava deležev v instrumentih, primernih za notranjo MREL, še naprej usklajena tako v okviru za reševanje kot v bonitetnem okviru, s čimer bi se omogočilo izvajanje metodologije odbitkov, ki jo je

[20] Poglavja 5.2 do 5.5 obrazložitvenega memoranduma vsebujejo podrobna pojasnila o posameznih vprašanjih.
[21] Člen 12a in člen 72e(4) CRR.
[22] Člen 72e(4) CRR.
[23] Člen 12a in člen 92a(3) CRR ter člen 45h(2) BRRD.
[24] Člen 72b(2) CRR.

oblikoval EBA, hkrati pa bi se izognili uvedbi nepotrebne zapletenosti pri obravnavi navedenih izpostavljenosti.

Drugič, pojasniti je treba določbe CRR o primerjavi med vsoto dejanskih zahtev glede TLAC vseh skupin v postopku reševanja v skupini GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in teoretično zahtevo za enotno vstopno točko te skupine GSPI[25]. Predlagane spremembe so potrebne, da se pojasni, v kolikšni meri lahko organi za reševanje odpravijo morebitne neskladnosti med zahtevami za eno vstopno točko in zahtevami za več vstopnih točk. To bi dosegli z uskladitvijo obravnave iz CRR s tisto, ki je določena v BRRD [26]ter standardu TLAC[27].

Tretjič, spremeniti je treba formulo za izračun presežka TLAC/MREL podrejene družbe v okviru splošnega sistema odbitkov, ki se uporablja za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami[28], da se zagotovi, da se pri tej formuli upoštevajo zahteve glede TLAC/MREL podrejene družbe, ki temeljijo na tveganju in ki ne temeljijo na tveganju, v skladu s standardom TLAC. S tem bi preprečili, da se presežek TLAC/MREL določene podrejene družbe preceni.

Četrtič, pojasniti bi bilo treba nekatere določbe CRR, ki se uporabljajo za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, da se omogoči upoštevanje podrejenih družb s sedežem zunaj Unije. S tem bi CRR uskladili z ustreznim mednarodno dogovorjenim načelom TLAC, ki se uporablja za podrejene družbe s sedežem v vseh jurisdikcijah Odbora za finančno stabilnost.

Petič, potrebna so nekatera ciljno usmerjena pojasnila v zvezi z zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, ki so pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU (v nadaljnjem besedilu: notranja skupna sposobnost pokrivanja izgub ali notranja TLAC), da se zagotovi, da dolžniški instrumenti, ki jih izdajo te institucije, izpolnjujejo vsa merila primernosti za instrumente kvalificiranih obveznosti. Razlog za to spremembo je, da merila primernosti za instrumente kvalificiranih obveznosti trenutno temeljijo na predpostavki, da te instrumente izda subjekt v postopku reševanja in ne podrejene družbe, za katere velja zahteva glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub. Vrzel bi se odpravila s pojasnilom, da se enaki pogoji glede primernosti, ki se uporabljajo za subjekte v postopku reševanja, smiselno uporabljajo tudi za subjekte, ki niso v postopku reševanja. To bi tem institucijam omogočilo izpolnjevanje njihove zahteve glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub, med drugim s kvalificiranimi obveznostmi, kot sta prvotno načrtovala sozakonodajalca[29].

Te predlagane spremembe CRR imajo lahko bistveno vlogo pri izboljšanju rešljivosti institucije. Glede na to, da se ustrezne določbe v Uniji že uporabljajo, bi bilo treba predlagane spremembe izvesti hitro. Potreba po hitrem sprejetju je še večja zaradi dejstva, da bančne skupine potrebujejo jasnost glede mehanizma verižnega vpisa, da bi se lahko odločile, kako najbolje določiti svojo zmogljivost glede notranje MREL glede na rok za izpolnitev splošne

---

25 Člen 12a in člen 92e(3) CRR.

26 Člena 45a(4) in 45h(2) BRRD.

27 V oddelku 3 dokumenta o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub je določeno, da se lahko ustrezni organi, kadar je teoretična zahteva za eno vstopno točko nižja od vsote dejanskih zahtev za več vstopnih točk, strinjajo s prilagoditvijo za zmanjšanje ali odpravo te razlike (tj. z zmanjšanjem zahtev za več vstopnih točk). Poleg tega je pojasnjeno, da vsota dejanskih zahtev za več vstopnih točk nikoli ne sme biti nižja od teoretične zahteve za eno vstopno točko.

28 Člen 72e(4) CRR.

29 Člen 92b(2) CRR.

MREL, ki je določen na 1. januar 2024, pri čemer je treba zavezujoče vmesne cilje izpolniti do 1. januarja 2022[30].

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog uvaja spremembe obstoječe zakonodaje. Te spremembe so v celoti skladne z obstoječimi določbami politike na področju bonitetnih zahtev in zahtev za reševanje za institucije. Namen okvira Unije za reševanje je zagotoviti, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija bank izvedeta z zasebnimi sredstvi, ko se njihovo finančni položaj poslabša in se zanje uporabi postopek reševanja. Predlog bo s spodbujanjem posrednega vpisa notranje MREL v okviru skupin v postopku reševanja, boljšo uskladitvijo regulativne obravnave bančnih skupin s strategijo za reševanje z več vstopnimi točkami s standardom TLAC in dodatno opredelitvijo nekaterih meril primernosti za skladnost z zahtevo glede notranje TLAC izboljšal uporabo obstoječih pravil Unije v zvezi z zagotavljanjem rešljivosti bančnih skupin. Ta rezultat je skladen s splošnimi cilji okvira Unije za reševanje bank, tj. varovanje finančne stabilnosti in zmanjšanje obremenitve davkoplačevalcev pri reševanju bank, in bo prispeval k doseganju teh ciljev.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlagana uredba je ključnega pomena za ustrezno izvedbo širšega pregleda finančne zakonodaje Unije, ki je bil predlagan leta 2016 in sprejet leta 2019 (sveženj ukrepov za zmanjšanje tveganja), katerega cilj je bil zmanjšati tveganja v finančnem sektorju in hkrati spodbujati trajnostno financiranje gospodarske dejavnosti. Predlog je zato v celoti skladen s temeljnimi cilji EU, tj. spodbujati finančno stabilnost, zmanjšati obremenitev davkoplačevalcev pri reševanju bank in prispevati k trajnostnemu financiranju gospodarstva.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), tj. na isti pravni podlagi kot zakonodajni akti, ki se spreminjajo.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Cilji predlagane uredbe so dopolnitev in sprememba že obstoječe zakonodaje EU (CRR in BRRD), zato jih je najbolje doseči na ravni EU in ne z različnimi nacionalnimi pobudami. Sposobnost držav članic za sprejemanje nacionalnih ukrepov je omejena, saj CRR in BRRD že urejata te zadeve, spremembe na nacionalni ravni pa bi bile v nasprotju z veljavno zakonodajo Unije.

Predlagane spremembe bi nadalje spodbujale enotno uporabo bonitetnih zahtev in zbliževanje nadzorniških praks ter zagotovile enake konkurenčne pogoje znotraj enotnega trga bančnih storitev. Države članice teh ciljev same ne morejo doseči v zadostni meri. Če bi Unija prenehala urejati te vidike, bi na notranjem trgu bančnih storitev začeli veljati različni sklopi pravil, kar bi privedlo do razdrobljenosti in ogrozilo nedavno oblikovana enotna pravila na tem področju.

[30] Člen 45m(1) BRRD.

- **Sorazmernost**

To ukrepanje Unije je potrebno za doseganje cilja izboljšanja uporabe obstoječih pravil Unije v zvezi z zagotavljanjem rešljivosti bančnih skupin. Predlagane spremembe ne presegajo obravnave izbranih določb v bonitetnem okviru Unije za institucije, ki so usmerjene izključno v ukrepe, namenjene zagotavljanju nemotenega delovanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Poleg tega so predlagane spremembe omejene na tista vprašanja, ki jih ni mogoče obravnavati v okviru obstoječega polja proste presoje, ki ga določajo veljavna pravila.

- **Izbira instrumenta**

Predlaga se, da se ukrepi izvedejo z uredbo o spremembi CRR. Predlagani ukrepi spreminjajo obstoječa pravila o uporabi zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz CRR. Zato je uredba ustrezen instrument za predlog.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Temu predlogu ni priložena ločena ocena učinka, saj ne spreminja temeljnih vidikov CRR, temveč je njegov glavni namen pojasniti pravno razmerje med dvema obstoječima pravnima instrumentoma EU, tj. CRR in BRRD, tako da se neposredno v CRR vključi posebna obravnava posrednega vpisa instrumentov, ki so primerni za notranjo MREL. Takšna pojasnila bi zagotovila, da oba tesno povezana okvira ostaneta v veliki meri usklajena. To bi institucijam omogočilo, da še naprej izračunavajo, sporočajo in razkrivajo en sklop podatkov o znesku skupne izpostavljenosti tveganju in meri skupne izpostavljenosti za namene CRR in BRRD, s čimer bi se izognili nepotrebnemu povečanju zapletenosti.

Poleg tega je bil učinek ukrepov, ki se spreminjajo s tem predlogom, že analiziran v ocenah učinka, izvedenih za Uredbo (EU) 2019/876 in Direktivo (EU) 2019/879. To vključuje morebitno potrebo po izdaji dodatnih instrumentov, primernih za MREL, za izpolnjevanje notranje MREL, kot sta jo sozakonodajalca uvedla z revidirano BRRD. Predlog na splošno temelji na pripravljalnem delu, ki ga je opravil EBA, zlasti v zvezi s pripravo regulativnih tehničnih standardov o posrednem vpisu instrumentov, primernih za notranjo MREL, v okviru skupin v postopku reševanja. Namen predloga je predvsem obravnavati nenamerne posledice, povezane z obstoječim okvirom za TLAC/MREL, ki izhajajo iz pravil, ki jih trenutno vsebuje CRR.

Predlagane spremembe bi imele omejen učinek na upravno breme institucij in njihove stroške za prilagoditev njihovega notranjega delovanja, pri čemer se pričakuje, da se bo večina stroškov izravnala z omogočanjem pravilnega delovanja pristopa posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL, znotraj skupin v postopku reševanja, za zadevne institucije pa s koristmi, ki izhajajo iz boljšega priznavanja podrejenih družb iz tretjih držav, in z nadaljnjo opredelitvijo primernosti instrumentov, izdanih v okviru zahteve glede notranje TLAC.

- **Temeljne pravice**

Unija je zavezana visokim standardom varstva temeljnih pravic in je podpisnica številnih konvencij o človekovih pravicah. V tem okviru predlog verjetno ne bo neposredno vplival na te pravice, kot so navedene v glavnih konvencijah ZN o človekovih pravicah, Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je sestavni del Pogodb EU, ter Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

(1) Posebna obravnava posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL

Za izvajanje političnega dogovora, doseženega med pogajanji o Direktivi (EU) 2019/879, se predlaga, da se neposredno v CRR vključi sistem odbitkov, ki ga je EBA oblikoval v okviru osnutkov regulativnih tehničnih standardov na podlagi BRRD. Predlagana uredba tako v člen 72e(5) CRR uvaja zahtevo, da bi morale vmesne nadrejene osebe v verigi lastništva od svoje zmogljivosti glede notranje MREL odšteti znesek svojih deležev v instrumentih, primernih za notranjo MREL, vključno s kapitalom, ki so jih izdale njihove podrejene družbe, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja.

Treba je uvesti sistem odbitkov. Z vidika reševanja sistem zagotavlja, da se med subjekti v postopku reševanja in njihovimi končnimi podrejenimi družbami izgube ustrezno prenesejo na višjo raven in kapital ustrezno prenese na nižjo raven, preprečuje dvojno štetje zmogljivosti podrejene družbe za pokrivanje izgub za namene izpolnjevanja notranje MREL s strani vmesne nadrejene osebe ter zagotavlja izid, enakovreden tistemu, ko subjekt v postopku reševanja v celoti in neposredno vpiše instrumente, ki so jih izdale njegove končne podrejene družbe. Poleg tega je sistem odbitkov potreben tudi z bonitetnega vidika, saj brez takega sistema posamezni količniki kapitalske ustreznosti vmesnih nadrejenih oseb ne bi ustrezno in preudarno odražali njihove dejanske sposobnosti pokrivanja izgub, saj bi ti količniki vključevali tudi sposobnost pokrivanja izgub njihovih podrejenih družb. To bi lahko ogrozilo pravilno delovanje izbrane strategije reševanja, saj bi vmesna nadrejena oseba lahko izkoristila ne le svojo sposobnost pokrivanja izgub, ampak tudi sposobnost svoje podrejene družbe, preden vmesna nadrejena oseba ali podrejena družba ne bi bila več sposobna uspešno poslovati. Pristop odbitkov zagotavlja, da vmesne nadrejene osebe poročajo o razpoložljivem kapitalu le, v kolikor je povezan s tveganji, povezanimi z njihovo lastno bilanco stanja. Poleg tega bi pristop prispeval k pravočasni uporabi omejitev maksimalnega zneska za razdelitev v skladu s členoma 141 in 141b CRD, členom 16a BRRD ter določanju, da vmesna nadrejena oseba ni več sposobna uspešno poslovati.

Sistem odbitkov bi se moral uporabljati za vse vmesne nadrejene osebe, ki so institucije ali subjekti iz člena 1(1), točke (b) do (d), BRRD in ki morajo izpolnjevati notranjo MREL, kot jo določi organ za reševanje, ne glede na to, ali so del skupin GSPI. Sklicevanja na postavke kvalificiranih obveznosti bi bilo treba razumeti tudi, kot da vključujejo obveznosti, primerne za izpolnjevanje notranje MREL v skladu s členom 45f(2), točka (a), BRRD.

Sistem odbitkov je strogo omejen na vmesne nadrejene osebe v okviru posrednega vpisa instrumentov notranje MREL. Zato je treba člen 49(2) CRR spremeniti le v zvezi z izpostavljenostmi, za katere se uporablja nova obravnava iz člena 72e(5) CRR. Poleg tega bodo lahko institucije za zagotovitev, da bo nov sistem odbitkov ostal sorazmeren, izbrale kombinacijo instrumentov (kapital in kvalificirane obveznosti), s katerimi vmesna nadrejena oseba financira pridobitev instrumentov notranje MREL svojih podrejenih družb. To se doseže tako, da se najprej uporabijo odbitki od stanja kvalificiranih obveznosti vmesne nadrejene osebe. Samo kadar bi znesek, ki se odbije, presegel stanje kvalificiranih obveznosti vmesne nadrejene osebe, bi bilo treba preostale odbitke uporabiti pri njegovem stanju kapitala

za bonitetne namene, pri čemer bi se začelo s postavkami dodatnega kapitala (člen 66, točka (e), CRR)[31]. V praksi to pomeni, da bi se lahko vmesna nadrejena oseba v celoti izognila kakršnim koli odbitkom, povezanim s kapitalom, če subjektu v postopku reševanja izda zadostne kvalificirane obveznosti za MREL.

V nekaterih izjemnih primerih, in sicer kadar se notranja MREL ter notranja TLAC ne uporabljata na posamični, ampak na konsolidirani podlagi[32], je lahko sistem odbitkov pretiran, kar lahko v okviru predvidenega pristopa odbitkov na podlagi celotnih deležev privede do dvojne kazni. V teh primerih bi morala vmesna nadrejena oseba dejansko pokriti izgube svojih podrejenih družb in zato imeti zadostno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, da pokrije svoje potrebe in potrebe podrejenih družb, zajetih v obsegu konsolidacije. Ti primeri so zato izvzeti iz sistema odbitkov[33].

S posrednim vpisom instrumentov, primernih za notranjo MREL, bi bilo treba zagotoviti, da se izgube, ko nastopi trenutek, ko podrejena družba ni več sposobna uspešno poslovati, dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki dokapitalizira zadevno podrejeno družbo. Tako teh izgub ne bi pokrile vmesne nadrejene osebe, ki bi služile zgolj za prenos teh izgub na subjekt v postopku reševanja. Posledično in za zagotovitev, da je izid posrednega vpisa enakovreden izidu polnega neposrednega vpisa, kot sta sozakonodajalca določila v členu 45f(6) BRRD, sistem odbitkov spremljata uporaba uteži tveganja v višini 0 % za izpostavljenosti, za katere velja ta sistem, in ustrezna izključitev teh izpostavljenosti iz izračuna mere skupne izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda. To se odraža v členih 113(1), 151(1) in 429a(1) CRR.

Zgoraj opisani pristop omogoča izvajanje posrednega vpisa instrumentov notranje MREL v skladu s pogoji, o katerih sta se dogovorila sozakonodajalca med pogajanji o Direktivi (EU) 2019/879, in se odraža v mandatu EBA. Poleg tega je ta pristop preprost, zlasti v primerjavi s scenarijem, v katerem bi se potrebni odbitki uporabili samo v okviru reševanja. Z uskladitvijo obravnave v dveh močno povezanih okvirih, torej CRR in BRRD, lahko institucije še naprej izračunavajo, sporočajo in razkrivajo en sklop podatkov o znesku skupne izpostavljenosti tveganju in meri skupne izpostavljenosti za namene CRR in BRRD, s čimer se prepreči nepotrebno povečanje zapletenosti.

Ker je posebna obravnava, ki jo je EBA oblikoval v okviru osnutkov regulativnih tehničnih standardov v okviru mandata iz BRRD, neposredno vključena v CRR, regulativni tehnični standard ni več potreben. Zato je člen 45f(6) BRRD izbrisan.

(2) Primerjava med teoretično zahtevo glede ene vstopne točke in vsoto dejanskih zahtev glede več vstopnih točk

Člen 12a CRR določa, da morajo skupine GSPI, ki imajo strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, izračunati svojo zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub iz člena 92a(1),

---

31 Če bi preostali odbitki prav tako presegali stanje postavk dodatnega kapitala vmesne nadrejene osebe, bi bilo treba presežni znesek odbiti od postavk dodatnega temeljnega kapitala (člen 56, točka (e), CRR). Po potrebi bi se preostali znesek nadalje odbil od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala vmesne nadrejene osebe (člen 36(1), točka (j), CRR).

32 V zvezi z notranjo MREL je to lahko relevantno za nekatere nadrejene osebe v Uniji, ki so podrejene družbe skupin iz tretjih držav (člen 45f(1), tretji pododstavek, BRRD), in za vmesne nadrejene osebe, za katere velja konsolidirani cilj glede notranje MREL, ker je naslednja podrejena družba v verigi upravičena do opustitve (člen 45f(4), točka (b), BRRD). Poleg tega se lahko notranja skupna sposobnost pokrivanja izgub izpolni tudi na konsolidirani podlagi (člen 11(3a) CRR).

33 Pristop odbitkov, o katerem se je leta 2020 javno posvetoval EBA, ni predvideval izvzetja iz sistema odbitkov, kadar se notranja MREL ter notranja TLAC ne uporabljata na individualni, temveč na konsolidirani podlagi, saj se je ta vidik izpostavil šele med javnim posvetovanjem.

točka (a), CRR ob teoretični predpostavki, da bi se skupina rešila v okviru strategije reševanja z eno vstopno točko (teoretična zahteva glede ene vstopne točke). Organi za reševanje navedeno teoretično zahtevo glede ene vstopne točke nato primerjajo z vsoto dejanskih zahtev glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub za vsak subjekt v postopku reševanja te skupine s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami (zahteve glede več vstopnih točk). Vendar pa so določbe CRR v zvezi s posledicami te primerjave nedosledne.

Natančneje, kadar je teoretična zahteva glede ene vstopne točke *nižja* od vsote dejanskih zahtev glede več vstopnih točk, člen 92a(3) CRR trenutno določa, da organi za reševanje *lahko* ukrepajo v skladu s členom 45d(4) in 45h(2) BRRD. Nasprotno pa zadnji pododstavek člena 12a CRR določa, da v tem primeru ti organi *ukrepajo*. In podobno, kadar je teoretična zahteva glede ene vstopne točke *višja* od vsote dejanskih zahtev glede več vstopnih točk, drugi pododstavek člena 12a CRR določa, da organi za reševanje *lahko* ukrepajo, kar se zdi v nasprotju z zadnjim pododstavkom člena 45h(2) BRRD. Ta zadnji pododstavek določa, da vsota dejanskih zahtev glede več vstopnih točk[34] nikoli ne sme biti nižja od teoretičnih zahtev glede ene vstopne točke[35], in tako pojasnjuje, da je v tem primeru ukrepanje organov za reševanje obvezno in ne neobvezno.

Glede na navedeno se predlaga sprememba člena 12a CRR, da se pojasni, da bi morali organi za reševanje na podlagi izračuna iz navedenega člena vedno ravnati v skladu s členom 45d(4) in členom 45h(2) BRRD. Člen 92a(3) CRR se nato lahko črta. S tem se odpravijo nedoslednosti iz CRR, uskladijo določbe CRR s tistimi iz BRRD in s standardom TLAC ter zagotovi, da se vedno upoštevajo vse dodatne MREL, ki jih določi organ za reševanje v skladu s členom 45d(1), točka (b), BRRD.

(3) Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti: zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki ne temeljijo na tveganju

Člen 72e CRR določa sistem odbitkov, ki se neposredno uporablja za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. To je v skladu s standardom TLAC, katerega cilj je zagotoviti, da se za skupine GSPI z več kot enim subjektom v postopku reševanja sposobnost pokrivanja izgub vsakega subjekta v postopku reševanja izračuna brez izpostavljenosti do drugih subjektov v postopku reševanja v isti skupini, ki ustrezajo instrumentom TLAC. Namen te določbe je čim bolj zmanjšati tveganje širjenja negativnih vplivov znotraj skupine GSPI in zagotoviti, da imajo subjekti v postopku reševanja zadostno razpoložljivo sposobnost pokrivanja izgub v primeru propada, ki se ne bi smela zmanjšati z izgubami, ki izhajajo iz deležev instrumentov TLAC znotraj skupine. Brez teh odbitkov bi propad enega subjekta v postopku reševanja v skupini GSPI povzročil izgube pri drugih subjektih v postopku reševanja navedene skupine in posledično zmanjšanje sposobnosti teh subjektov v postopku reševanja za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

CRR v členu 72e(4) določa tudi izjemo od navedenega splošnega sistema odbitkov. Navedena izjema določa, da se odbitek postavk kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba in jih ima njena nadrejena oseba, lahko zmanjša na ravni nadrejene osebe, če se namesto tega znesek tega zmanjšanja odbije na ravni podrejene družbe od njene sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije.

---

[34] In sicer minimalna zahteva glede TLAC iz členov 92a in 494 CRR in morebitna dodatna MREL, ki jo določi organ za reševanje v skladu s členom 45d BRRD.

[35] In sicer minimalna zahteva glede TLAC, ki bi se uporabljala za nadrejeno osebo skupine GSPI, in teoretična dodatna MREL, ki jo izračuna organ za reševanje v skladu s členom 45d(4), točka (b), BRRD.

Eden od pogojev za zmanjšanje odbitkov na ravni nadrejene osebe in namesto tega odbitek zneska tega zmanjšanja na ravni podrejene družbe je, da ima zadevna podrejena družba presežek glede na svojo zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Ta zahteva je izražena kot količnik, ki temelji na tveganju, in količnik ki ne temelji na tveganju, v skladu s členom 92a(1) CRR in členom 45(2) BRRD. Vendar formula iz CRR za izračun presežka podrejene družbe temelji samo na zahtevi, ki temelji na tveganju. To lahko privede do precenitve presežka za tiste podrejene družbe, za katere je zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki ne temelji na tveganju, višja od tiste, ki temelji na tveganju.

Zato se predlaga sprememba formule iz člena 72e(4) CRR. V skladu s standardom TLAC bi ta formula nato upoštevala tako zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe, ki temeljijo na tveganju, kot tiste, ki ne temeljijo na tveganju.

(4) Upoštevanje podrejenih družb s sedežem zunaj Unije

Člena 12a in 72e(4) CRR ne zajemata izrecno podrejenih družb, ki se nahajajo v tretji državi. Zato bančne skupine v EU, ki imajo globalno strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, morda ne bodo mogle upoštevati podrejenih družb, ki imajo sedež zunaj Unije. To je na primer pomembno pri primerjavi vsote dejanskih zahtev glede več vstopnih točk s teoretično zahtevo glede ene vstopne točke v skladu s členom 12a CRR. To primerjavo bi bilo treba opraviti med teoretično zahtevo glede ene vstopne točke, ki jo sestavlja celotna skupina, in vsoto zahtev glede več vstopnih točk, ki se določijo samo za subjekte v postopku reševanja v EU. Prav tako izjeme od splošnega sistema odbitkov, ki se uporablja za GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami iz člena 72e(4) CRR, ni bilo mogoče uporabiti, če se zadevna podrejena družba nahaja v tretji državi.

Za uskladitev obravnave podrejenih družb iz tretjih držav v skladu s CRR s tisto, navedeno v standardu TLAC, ki se uporablja za subjekte s sedežem v vseh jurisdikcijah Odbora za finančno stabilnost, se predlaga sprememba člena 12a in člena 72e(4) CRR, da se pojasni, da se obe določbi uporabljata tudi za podrejene družbe s sedežem zunaj Unije.

Uporaba člena 72e(4) CRR mora biti omejena na primere, ko se za zadevne podrejene družbe uporablja ureditev tretje države za reševanje. Brez veljavne lokalne ureditve za reševanje in obstoja organa za reševanje ali drugega organa s podobnimi pooblastili dejansko ne bi bilo verodostojnih pravnih sredstev za zagotovitev, da bi se presežek kapitala, ki bi se praktično prenesel na nadrejeno institucijo v EU z zmanjšanimi odbitki na ravni nadrejene družbe, dejansko lahko prenesel, če bi podrejena družba postala insolventna. Brez vzpostavljene lokalne ureditve za reševanje bi namreč za propadle institucije veljali postopki zaradi insolventnosti v skladu z zakonodajo tretje države. Zato bi morala nadrejena oseba pri poplačilu neporavnanih terjatev med stečajem podrejene družbe tekmovati z drugimi upniki.

(5) Pojasnila o primernosti dolžniških instrumentov, izdanih v okviru zahteve glede notranje TLAC

Člen 92b CRR določa zahtevo glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU, ki niso subjekti v postopku reševanja. Ta zahteva se lahko izpolni s kapitalskimi instrumenti in instrumenti kvalificiranih obveznosti, kot je določeno v členu 92b(2). Medtem ko merila primernosti za instrumente kvalificiranih obveznosti temeljijo na predpostavki, da te instrumente izda subjekt v postopku reševanja[36], subjekti, za katere velja zahteva glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub, po definiciji niso subjekti v postopku reševanja[37]. Zato dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ti

[36] Člen 72b(2), točke (c), (k), (l) in (m), CRR.

[37] Člen 92b(1) CRR.

subjekti, ne morejo izpolnjevati vseh meril primernosti za instrumente kvalificiranih obveznosti. Zato in v nasprotju s členom 92b(2) CRR se od navedenih institucij lahko zahteva, da svojo zahtevo glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub izpolnijo samo s kapitalom.

Za odpravo te pravne praznine je za tretjim pododstavkom člena 72b(2) CRR dodan nov pododstavek. V njem je pojasnjeno, da je treba za namene notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub sklicevanje na subjekt v postopku reševanja razumeti kot sklicevanje na subjekt, za katerega velja zahteva iz člena 92b CRR. To omogoča, da lahko pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU izdajajo in tako uporabljajo instrumente kvalificiranih obveznosti za izpolnjevanje svoje zahteve glede notranje skupne sposobnosti pokrivanja izgub, kot je bil namen sozakonodajalcev.

2021/0343 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih skupin institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodologijo za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[38],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[39],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta[40], Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta[41] ter Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta[42] se je spremenil okvir Unije za reševanje bank, in sicer s spremembami Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[43], Uredbe (EU) št. 806/2014

38 UL C, , str. .

39 UL C, , str. .

40 Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

41 Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

42 Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

43 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

Evropskega parlamenta in Sveta[44] in Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[45]. Te spremembe so bile potrebne za izvajanje mednarodnega standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC)[46] v Uniji za globalne sistemsko pomembne banke ter za okrepitev uporabe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) za vse banke. Spremenjeni okvir Unije za reševanje bank bi moral bolje zagotoviti, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija bank izvedeta z zasebnimi sredstvi, ko te banke niso več sposobne uspešno poslovati, in se zanje uporabi postopek reševanja.

(2) Člen 12a Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da globalne sistemsko pomembne skupine institucij (GSPI) s strategijo reševanja, v skladu s katero se lahko rešuje več kot en subjekt v skupini (strategija reševanja z več vstopnimi točkami), izračunajo svojo zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tveganja ob teoretični predpostavki, da se rešuje samo en subjekt v skupini, pri čemer se izgube in potrebe po dokapitalizaciji podrejenih družb navedene skupine prenesejo na subjekt v postopku reševanja (strategija reševanja z eno vstopno točko). V skladu s standardom TLAC bi bilo treba pri tem izračunu upoštevati vse subjekte iz tretjih držav, ki pripadajo GSPI in bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v Uniji.

(3) V skladu s členom 45h(2), tretji pododstavek, Direktive 2014/59/EU in standardom TLAC vsota dejanskih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti skupine GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami ne sme biti nižja od teoretične zahteve te skupine v okviru strategije reševanja z eno vstopno točko. Uredbo (EU) št. 575/2013, in sicer člena 12a in 92a(3), bi bilo treba uskladiti z ustreznimi določbami Direktive 2014/59/EU in zagotoviti, da organi za reševanje vedno ravnajo v skladu z navedeno direktivo ter upoštevajo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ter vse dodatne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s členom 45d Direktive 2014/59/EU. To organom za reševanje ne bi smelo preprečiti, da bi ugotovili, da bi bila kakršna koli prilagoditev za zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto dejanskih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti skupine GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in teoretično zahtevo te skupine s strategijo reševanja z eno vstopno točko neprimerna ali neskladna s strategijo reševanja GSPI, če je prva zahteva višja od druge.

(4) Člen 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da se lahko zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU, ki niso subjekti v postopku reševanja, med drugim izpolni z instrumenti kvalificiranih obveznosti. Vendar merila primernosti za instrumente kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(2), točke (c), (k), (l) in (m), Uredbe (EU) št. 575/2013 predpostavljajo, da je

---

44 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

45 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

46 Odbor za finančno stabilnost, „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet“ (Načela v zvezi s sposobnostjo globalnih sistemsko pomembnih bank (GSPB) za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v postopku reševanja, dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub), 9.11.2015.

subjekt, ki jih izda, subjekt v postopku reševanja. Zagotoviti bi bilo treba, da lahko te pomembne podrejene družbe izdajajo dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo vsa merila primernosti, kot je bil prvotni namen.

(5) V skladu s členom 72e(4), prvi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 lahko organi za reševanje GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami dovolijo, da odbije nekatere deleže v kapitalskih instrumentih in instrumentih kvalificiranih obveznosti svojih podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja, tako da odbije nižji, prilagojeni znesek, ki ga določi organ za reševanje. Člen 72e(4), drugi pododstavek, navedene uredbe zahteva, da se v takih primerih razlika med prilagojenim zneskom in prvotnim zneskom odšteje od sposobnosti zadevnih podrejenih družb za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. V skladu s standardom TLAC bi moral ta pristop upoštevati tako zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe, ki temeljijo na tveganju, kot tiste, ki ne temeljijo na tveganju. Poleg tega bi se moral ta pristop uporabljati za vse podrejene družbe iz tretjih držav, ki pripadajo tej GSPI, če za te podrejene družbe velja lokalna ureditev za reševanje, ki je enakovredna mednarodno dogovorjenim standardom.

(6) Za omogočanje izvajanja pristopa posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL, v okviru skupin v postopku reševanja in za zagotovitev, da je ta pristop bonitetno zanesljiv, je bil v skladu s členom 45f(6) Direktive 2014/59/EU Evropski bančni organ (EBA) zadolžen, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metodologije za tako posredno izdajo primernih instrumentov. A kot je poudaril EBA v dopisu Komisiji z dne 25. januarja 2021, je obstajalo več neskladnosti med zahtevami za prenos pooblastil iz Direktive 2014/59/EU in obstoječimi bonitetnimi pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013, zaradi česar ni bilo mogoče uporabiti bonitetne obravnave, potrebne za izvedbo mandata, kot je bilo prvotno zamišljeno. Natančneje, EBA je ugotovil, da Uredba (EU) št. 575/2013 ni omogočala odbitka instrumentov, primernih za notranjo MREL, in posledično uporabe ustrezne uteži tveganja v vseh primerih, ki so relevantni za mandat v skladu z Direktivo 2014/59/EU. Podobne težave so bile ugotovljene na področju zahteve glede količnika finančnega vzvoda iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede na te pravne omejitve bi bilo treba metodologijo, ki jo je oblikoval EBA, vključiti neposredno v Uredbo (EU) št. 575/2013. Zato bi bilo treba mandat za pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov iz člena 45f(6) Direktive 2014/59/EU črtati.

(7) V okviru posrednega vpisa instrumentov, primernih za notranjo MREL, s strani subjektov v postopku reševanja v skladu s spremenjenim okvirom Unije za reševanje bank bi bilo treba od vmesnih nadrejenih oseb zahtevati, da od lastnih primernih virov za notranjo MREL odbijejo celoten delež kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so jih izdale njihove podrejene družbe, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja. To zagotavlja pravilno delovanje mehanizmov za notranje pokrivanje izgub in dokapitalizacijo znotraj skupine ter preprečuje dvojno štetje primernih virov za notranjo MREL podrejene družbe za namene izpolnjevanja lastne notranje MREL s strani vmesne nadrejene osebe. Poleg tega brez teh odbitkov posamezni količniki kapitalske ustreznosti vmesnih nadrejenih oseb ne bi ustrezno in preudarno odražali njihove dejanske sposobnosti pokrivanja izgub, saj bi ti količniki vključevali tudi sposobnost pokrivanja izgub njihovih podrejenih družb. To bi lahko ogrozilo pravilno izvajanje izbrane strategije reševanja, saj bi vmesna nadrejena oseba lahko izkoristila ne le svojo sposobnost pokrivanja izgub, ampak tudi sposobnost svoje podrejene družbe, preden vmesna nadrejena oseba ali podrejena družba ne bi bila več sposobna uspešno poslovati. Odbitke bi bilo najprej treba uporabiti za postavke kvalificiranih

obveznosti vmesnih nadrejenih oseb. Če bi znesek, ki se odbije, presegel znesek postavk kvalificiranih obveznosti vmesnih nadrejenih oseb, bi bilo treba preostali znesek odbiti od njihovih postavk dodatnega kapitala. Da bi zagotovili sorazmernost sistema odbitkov, se ta sistem ne bi smel uporabljati v izjemnih primerih, ko se notranja MREL uporablja le na konsolidirani podlagi.

(8) S posrednim vpisom instrumentov, primernih za notranjo MREL, bi bilo treba zagotoviti, da se izgube, ko nastopi trenutek, ko podrejena družba ni več sposobna uspešno poslovati, dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki dokapitalizira zadevno podrejeno družbo. Teh izgub tako ne bi pokrile vmesne nadrejene osebe, ki bi morale služiti zgolj za prenos teh izgub na subjekt v postopku reševanja. Posledično in za zagotovitev, da je izid posrednega vpisa enakovreden izidu popolnega neposrednega vpisa, kot je določeno v mandatu iz člena 45f(6) Direktive 2014/59/EU, bi morale odbite izpostavljenosti prejeti utež tveganja 0 % za izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju in biti izključene iz izračuna mere skupne izpostavljenosti.

(9) Ker ciljev te uredbe, in sicer popolne harmonizacije bonitetne obravnave deležev vmesnih nadrejenih oseb v primernih virih za notranjo MREL njihovih podrejenih družb ter ciljno usmerjene revizije zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI in pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ti cilji zaradi obsega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(10) Za zagotovitev, da imajo institucije dovolj časa za izvajanje posebne obravnave za posredni vpis instrumentov, primernih za notranjo MREL, vključno z novim sistemom odbitkov, bi se morale določbe, ki določajo to obravnavo, začeti uporabljati šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe.

(11) Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2014/59/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) v členu 4(1) se vstavi naslednja točka 130a:

„(130a) ‚ustrezni organ tretje države‘ pomeni ustrezni organ tretje države, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 90, Direktive 2014/59/EU;“;

(2) člen 12a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12a
Konsolidirani izračun za GSPI z več subjekti v postopku reševanja

Kadar sta vsaj dva subjekta, ki sta GSPI in pripadata isti GSPI, subjekta v postopku reševanja ali subjekta iz tretje države, ki bi bila subjekta v postopku reševanja, če bi imela sedež v Uniji, EU nadrejena institucija navedene GSPI izračuna znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 92a(1), točka (a). Ta izračun se opravi

na podlagi konsolidiranega položaja EU nadrejene institucije, kot če bi bila edini subjekt v postopku reševanja GSPI.

Organi za reševanje ravnajo v skladu s členom 45d(4) in členom 45h(2) Direktive 2014/59/EU.“;

(3) v členu 49(2) se doda naslednji pododstavek:

„Ta odstavek se ne uporablja za odbitke iz člena 72e(5).“;

(4) v členu 72b(2) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene člena 92b se sklicevanja na subjekt v postopku reševanja iz točk (c), (k), (l) in (m) tega odstavka razumejo tudi kot sklicevanja na institucijo, ki je pomembna podrejena družba GSPI zunaj EU.“;

(5) člen 72e se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar ima EU nadrejena institucija ali nadrejena institucija v državi članici, za katero velja člen 92a, neposredne, posredne ali sintetične deleže v kapitalskih instrumentih ali instrumentih kvalificiranih obveznosti ene ali več podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja kot nadrejena institucija, lahko organ za reševanje te nadrejene institucije, potem ko ustrezno upošteva mnenje organov za reševanje ali ustreznih organov tretjih držav zadevnih podrejenih družb, nadrejeni instituciji dovoli odbitje takih deležev, tako da odbije nižji znesek, ki ga določi organ za reševanje te nadrejene institucije. Ta prilagojeni znesek mora biti vsaj enak znesku m, ki se izračuna na naslednji način:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje podrejeno družbo;

OP_i = znesek kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

LP_i = znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

β = odstotek kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena oseba, ki se izračuna, kot sledi:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\textit{znesek vseh kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izda podrejena družba i}}$$

O_i = znesek kapitala podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

L_i = znesek kvalificiranih obveznosti podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

r_i = količnik, ki se uporablja za podrejeno družbo i na ravni njene skupine v postopku reševanja v skladu s členom 92a(1), točka (a), te uredbe in členom 45c(3), prvi pododstavek, točka (a), Direktive 2014/59/EU, ali, za podrejene družbe iz tretje države, enakovredna zahteva glede reševanja, ki se uporablja za

podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če se ta zahteva izpolni z instrumenti, ki bi se v skladu s to uredbo šteli za kapital ali kvalificirane obveznosti;

$aRWA_i$ = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta i, ki je GSPI, izračunan v skladu s členom 92(3), pri čemer se upoštevajo prilagoditve iz člena 12a;

w_i = količnik, ki se uporablja za podrejeno družbo i na ravni njene skupine v postopku reševanja v skladu s členom 92a(1), točka (b), te uredbe in členom 45c(3), prvi pododstavek, točka (b), Direktive 2014/59/EU, ali, za podrejene družbe iz tretje države, enakovredna zahteva glede reševanja, ki se uporablja za podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če se ta zahteva izpolni z instrumenti, ki bi se v skladu s to uredbo šteli za kapital ali kvalificirane obveznosti;

$aLRE_i$ = mera skupne izpostavljenosti subjekta i, ki je GSPI, izračunana v skladu s členom 429(4).

Kadar je nadrejeni instituciji v skladu s prvim pododstavkom dovoljeno, da odbije prilagojeni znesek, podrejena družba odbije razliko med zneskom deležev v kapitalskih instrumentih in instrumentih kvalificiranih obveznosti iz prvega pododstavka ter tem prilagojenim zneskom.“;

(b) doda se naslednji odstavek 5:

„5. Institucije in subjekti, ki morajo izpolnjevati zahteve iz člena 45c Direktive 2014/59/EU in sami niso subjekti v postopku reševanja, od postavk kvalificiranih obveznosti odbijejo svoje deleže v kapitalu in kvalificiranih obveznostih, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45f(2) navedene direktive, svojih podrejenih družb, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja.

Odbitek se ne uporablja za institucije in subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, kadar morajo izpolnjevati zahtevo iz členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU na konsolidirani podlagi.

Za namene tega odstavka se sklicevanje na postavke kvalificiranih obveznosti razume tudi kot sklicevanje na kvalificirane obveznosti iz člena 45f(2), točka (a), Direktive 2014/59/EU.“;

(6) v členu 92a se črta odstavek 3;

(7) v členu 113 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so odbite od kapitala ali zanje velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek, v skladu z določbami oddelka 2. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razvrščena izpostavljenost, in na njeni kreditni kakovosti v obsegu, določenem v oddelku 2. Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3.“;

(8) v členu 151 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (a) do (e) in točka (g), se izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če se odbijejo od kapitala ali se zanje uporablja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek.“;

(9) v členu 429a(1) se doda točka (q):

„(q) zneske, ki se obravnavajo v skladu s členom 72e(5), prvi pododstavek.“.

Člen 2
Sprememba Direktive 2014/59/EU

V členu 45f Direktive 2014/59/EU se črta odstavek 6.

Člen 3
Začetek veljavnosti in datum uporabe

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [*Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti*].

Vendar se člen 1, točka (3), točka (5)(b), točke (7), (8) in (9), ter člen 2 uporabljata od [*Urad za publikacije: vstavite datum 6 mesecev po začetku veljavnosti*].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednik	*predsednik*